

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ

รายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัยในขั้นตอนนี้ เพื่อสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โดยกำหนดขอบเขตการดำเนินงานวิจัยเป็น 5 หัวข้อ คือ แหล่งข้อมูล ตัวแปร เครื่องมือวิจัย การดำเนินงาน และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล

1.1 เอกสารเกี่ยวกับสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

1.2 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร และบุคลากร

ในโรงเรียนซึ่งเป็นเป้าหมายในการนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีประสบการณ์ด้านภาษาเขมร 5 ปีขึ้นไป (รายชื่อแสดงไว้ในภาคผนวก ก)

2. ตัวแปร

สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

3. เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แบบบันทึกข้อมูลจากเอกสารหลักสูตรเกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 2) แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบไม่มีโครงสร้าง ซึ่งมีรายละเอียดของการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังต่อไปนี้

3.1 แบบบันทึกข้อมูลจากเอกสารหลักสูตรฐานสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความหมาย และองค์ประกอบของสมรรถนะ

3.1.2 กำหนดหัวข้อในการบันทึกผลจากการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จำแนกตามองค์ประกอบของสมรรถนะ ดังต่อไปนี้ 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) คุณลักษณะหรือเจตคติ 4) การประยุกต์ใช้ 5) งานและสถานการณ์ 6) การกระทำ 7) ผลสำเร็จหรือเกณฑ์

3.1.3 สร้างแบบบันทึก และนำเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ (รายละเอียดของแบบบันทึก แสดงไว้ในภาคผนวก ง)

3.2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบไม่มีโครงสร้าง ดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพดังนี้

3.2.1 ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสัมภาษณ์ และการสร้างแบบสัมภาษณ์

3.2.2 กำหนดรูปแบบของวิธีการสัมภาษณ์ ซึ่งเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview form) โดยการกำหนดประเด็นคำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมองค์ประกอบตามความหมายของสมรรถนะ ประกอบด้วย 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) คุณลักษณะหรือเจตคติ 4) การประยุกต์ใช้ 5) งานและสถานการณ์ 6) การกระทำ 7) ผลสำเร็จหรือเกณฑ์

3.2.3 จัดทำแบบบันทึกความคิดเห็นของผู้รับการสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับประเด็นคำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบบันทึกปลายเปิดเพื่อเตรียมไว้สำหรับให้ผู้สัมภาษณ์เขียนบันทึกความคิดเห็นของผู้รับการสัมภาษณ์อย่างอิสระ

3.2.4 จัดพิมพ์รายการประเด็นคำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และแบบบันทึกความคิดเห็นของผู้รับการสัมภาษณ์

3.2.5 นำรายการประเด็นคำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และแบบบันทึกความคิดเห็นของผู้รับการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.6 จัดพิมพ์ประเด็นคำถามหลักที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และแบบบันทึกความคิดเห็นของผู้รับการสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ต่อไป (รายละเอียด แสดงไว้ในภาคผนวก ง)

4. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ดำเนินการกิจกรรม 2 กิจกรรม ดังนี้

4.1 คัดเลือกเอกสารหลักสูตรเกี่ยวกับภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 เล่ม นำมาศึกษาเอกสารหลักสูตรและทำการวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร สรุปลงแบบบันทึกข้อมูลจากเอกสารหลักสูตรฐานสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

4.2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการดังนี้

4.2.1 ติดต่อขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรีเพื่อนำไปขออนุญาตในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

4.2.2 นัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

4.2.3 ทำการสัมภาษณ์ตามประเด็นคำถามหลัก และบันทึกความคิดเห็นของผู้รับการสัมภาษณ์ลงบนแบบบันทึกความคิดเห็นจากผู้รับการสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบบันทึกข้อมูลจากเอกสารหลักสูตร และแบบบันทึกความคิดเห็นของผู้รับการสัมภาษณ์ และทำการสังเคราะห์สร้างเป็นข้อสรุปเกี่ยวกับสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักหลักสูตรฐานสมรรถนะ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ 1) เพื่อออกแบบหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 2) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การออกแบบหลักสูตรและจัดทำเอกสารหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร

การออกแบบหลักสูตรและจัดทำเอกสารหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กระบวนการพัฒนาและใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ ของคิม (Kim, 2015 : 285) มาเป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตร โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ระบุสมรรถนะ (Identifying Competencies) เป็นการระบุสมรรถนะหลัก สมรรถนะเฉพาะ เรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 กำหนดสมรรถนะหลัก โดยผู้วิจัยทำการคัดเลือกสมรรถนะหลัก จากร่างหลักสูตรฐานสมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562 ก : 30 - 31) ที่สอดคล้องกับภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ซึ่งพบว่าสมรรถนะหลักที่สอดคล้องกัน มีจำนวน

1 สมรรถนะหลัก คือ สมรรถนะการสื่อสาร (Communication : CM) จึงนำมาใช้เป็นสมรรถนะหลักในการจัดทำหลักสูตรครั้งนี้

1.2 กำหนดสมรรถนะเฉพาะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยนำผลการสังเคราะห์สมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาจากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน

2. การเชื่อมโยงสมรรถนะสู่รายวิชา (Linking Competencies to Courses) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของหลักสูตรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นหลักสูตรระดับรายวิชา และกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรตามองค์ประกอบต่อไปนี้ 1) รายละเอียดภาพรวมของหลักสูตร 2) แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ 3) สมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ 4) หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน 5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและการประเมินผล 8) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ 9) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง โดยแต่ละองค์ประกอบ กำหนดขอบเขตของการกำหนดและนำเสนอรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 รายละเอียดภาพรวมของหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเพื่อแสดงภาพรวมโดยสรุปของหลักสูตร

2.2 แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเพื่อแสดงวิธีการนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

2.3 สมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับสมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะของหลักสูตร

2.4 หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างของหน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน

2.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เพื่อให้บรรลุผลตามสมรรถนะที่กำหนดไว้ตามหลักสูตร

2.6 สื่อการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ที่ต้องใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ใบกิจกรรม บัตรภาพ บัตรคำ เกมการศึกษา เป็นต้น

2.7 การวัดและการประเมินผล โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้เกิดการบรรลุผลลัพธ์ตามสมรรถนะที่กำหนดไว้

2.8 แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้ทำการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ขึ้นมาให้สอดคล้องกับสมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ

หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ที่ได้กำหนดตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

2.8.1 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะระดับหน่วยการเรียนรู้ตามแนวทางของ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2564 : 90 - 93) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะระดับหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ช่วงชั้น 2) สมรรถนะเฉพาะ 3) สมรรถนะหลัก 4) สมรรถนะประจำหน่วย 5) สาระสำคัญ 6) เนื้อหาสาระ 7) สมรรถนะย่อย/งาน 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อการจัดการเรียนรู้ประจำหน่วยการเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล

2.8.2 กำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ โดยประยุกต์จากแนวทางที่ได้ศึกษามาข้างต้น ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียน สมรรถนะเฉพาะ สมรรถนะเฉพาะย่อย สมรรถนะหลัก สาระสำคัญ สมรรถนะประจำหน่วย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ประจำหน่วยการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

2.8.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ โดยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบที่กำหนด

2.8.4 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และแก้ไขข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาเขมร ตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ซึ่งตัวอย่างของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ (รายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก ค)

2.9 แผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ทำการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง ขึ้นมาให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง ดังนี้

2.9.1 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะระดับรายชั่วโมงตามแนวทางของ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2564 : 94 - 108) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะระดับรายชั่วโมง ประกอบด้วย องค์ประกอบ ดังนี้ 1) สาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ 2) สมรรถนะประจำหน่วย 3) สมรรถนะหลัก 4) สมรรถนะเฉพาะ 5) สมรรถนะย่อย 6) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 7) จุดประสงค์การเรียนรู้ 8) วัสดุ/อุปกรณ์ 9) วิธีการดำเนินกิจกรรม 10) การวัดและการประเมินผล

2.9.2 กำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง โดยประยุกต์จากแนวทางที่ได้ศึกษามาข้างต้น ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ ชื่อวิชา ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียนระดับชั้น สารสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะหลัก สมรรถนะเฉพาะ สมรรถนะเฉพาะย่อย สมรรถนะประจำหน่วย จุดประสงค์การเรียนรู้ วัตถุประสงค์/อุปกรณ์ วิธีการดำเนินกิจกรรม การวัดและการประเมินผล บันทึกผลหลังการสอน ใบกิจกรรม

2.9.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง โดยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมงตามองค์ประกอบที่กำหนด

2.9.4 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และแก้ไขข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาเขมรตรวจสอบ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ซึ่งตัวอย่างของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง (มีรายละเอียดในภาคผนวก ค)

3. จัดทำเอกสารหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร ซึ่งรวบรวมรายละเอียดที่ได้จัดทำขึ้นตามข้อ

4. ขึ้นเป็นฉบับร่าง และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา และให้ข้อเสนอแนะ

5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และจัดพิมพ์เป็นเอกสารหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรฉบับร่าง เพื่อนำไปใช้ในขั้นตอนตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะต่อไป

ขั้นย่อยที่ 2.2 ตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กำหนดขอบเขตการดำเนินงานวิจัย เป็น 5 หัวข้อ คือ แหล่งข้อมูล ตัวแปร เครื่องมือวิจัย การดำเนินงาน และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอนภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

2. ตัวแปร

ความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

3. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรหลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแบบสอบถามและวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ

3.2 การเขียนข้อรายการสอบถามความคิดเห็น ให้ครอบคลุมองค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเขียนข้อคำถามปลายเปิด 1 ข้อ มีลักษณะเชิงเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือให้ข้อเสนอแนะ

3.3 การเขียนข้อรายการสอบถามความคิดเห็น ให้ครอบคลุมองค์ประกอบของหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ 1) รายละเอียดภาพรวมของหลักสูตร 2) แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ 3) สมรรถนะหลักและสมรรถนะเฉพาะ 4) หน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน 5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและการประเมินผล 8) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ 9) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับรายชั่วโมง และเขียนข้อคำถามปลายเปิด 1 ข้อ มีลักษณะเชิงเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมหรือให้ข้อเสนอแนะ

3.4 จัดฉบับเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาใช้ดุลพินิจเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาของข้อรายการที่ใช้สอบถาม ความเหมาะสมของสำนวนภาษา และการให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุง

3.5 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อเตรียมนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป (รายละเอียด แสดงไว้ในภาคผนวก ง)

4. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

4.1 ติดต่อขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจันทบุรี เพื่อนำไปขออนุญาตในการให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

4.2 นำหนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ และนำเอกสารหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หลังจากนั้นทำการแปลผลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำคะแนนเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การประเมินความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ

จุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นของนักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายย่อย 2 ข้อ คือ 1) เปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นของนักเรียนหลังเรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับคะแนนเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม 2) เปรียบเทียบร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีผลการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นในระดับผ่านกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ให้เป็น ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

โดยกำหนดขอบเขตของการดำเนินงาน แบ่งเป็น 5 หัวข้อ คือ แหล่งข้อมูล ตัวแปร เครื่องมือวิจัย การดำเนินงาน และการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนปะตงวิทยาจำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างเจาะจง ซึ่งนักเรียนสนใจและผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าร่วมโครงการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจัดกิจกรรมในช่วงเวลาเรียนเพิ่มเวลาไว้ในโรงเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

1. แหล่งข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะเรื่องภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีรายละเอียดดังนี้ 1) ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนปะตงวิทยา อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 ห้อง

จำนวนนักเรียน 62 คน 2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนปะตงวิทยา จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกเจาะจง ซึ่งนักเรียนสนใจและผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าร่วมโครงการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจัดกิจกรรมในช่วงเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ในโรงเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

2. ตัวแปร

ผลการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ดังนี้

2.1 คะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นของนักเรียนที่ประเมินหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

2.2 จำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 80 ขึ้นไป มีผลการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นหลังเรียนอยู่ในระดับผ่าน

3. เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินสมรรถนะจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามแนวทางของการวัดผลตามสภาพจริงอิงเกณฑ์การประเมิน (Rubric) โดยครูเป็นผู้ประเมินหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกหน่วยการเรียนรู้ ระดับคะแนนที่ได้ขึ้นอยู่กับสมรรถนะของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาขึ้นหลังการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.3 นำแบบประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อรับข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินสมรรถนะตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.5 นำแบบประเมินสมรรถนะเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญแสดงในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของประเด็นการประเมินกับระดับคุณภาพด้วยการหาค่า IOC ทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1 (รายละเอียดแสดงอยู่ในภาคผนวก จ) และทำการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยเอาแบบประเมินไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน และผู้วิจัยขอความร่วมมือจากครูผู้สอน จำนวน 1 คน ร่วมทำการประเมินนักเรียนร่วมกับผู้วิจัย และนำผลการประเมินของผู้วิจัย และครูผู้ร่วมทำการประเมินกับผู้วิจัย มาวิเคราะห์

ความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินด้วยสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

3.6 ปรับปรุงแบบประเมินสมรรถนะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.7 นำแบบประเมินสมรรถนะไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปประเมินสมรรถนะของนักเรียน หลังเรียนจบทุกหน่วยการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. ขั้นตอนการดำเนินงาน

4.1 ขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนำหลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในโรงเรียน

4.2 แจ้งให้ผู้ปกครองทราบและเห็นชอบถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ทำการทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดเตรียมไว้ ให้ครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้

4.4 ทำการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละของความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และด้วยสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบที กรณีกลุ่มตัวอย่างเดียว และการทดสอบทวินาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ค่าความถี่ ร้อยละของความถี่ เพื่อบรรยาย 1) จำนวนและร้อยละของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) จำนวนและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ผ่านคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม 3) จำนวนและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 80 ขึ้นไป มีผลการประเมินสมรรถนะภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นอยู่ในระดับผ่าน

5.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่นักเรียนได้จากการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร

5.3 การทดสอบที กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสาร กับคะแนนเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 ให้เป็นคะแนนขั้นต่ำที่จะถือว่านักเรียนมีผลการประเมินระดับ “ผ่าน”

5.4 การทดสอบทวินาม เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าสัดส่วนหรือค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีผลการประเมินสมรรถนะด้านภาษาเขมรเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นที่เกิดขึ้นจริงกับค่าคาดหวังที่กำหนดไว้เป็นเกณฑ์ ซึ่งในการวิจัยนี้ กำหนดไว้ที่ ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด ได้รับผ่านการประเมินในระดับ “ผ่าน”

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี